

ланктона, ный намѣрвамы едно доказателство за праводушіе-то на този мъжъ, което му прави повече честь отколкото ако бѣше показалъ нѣкое рѣшително съпротивленіе.

Самый-тъ Виттембергскы Електоръ, когото Меланктонъ нареклъ “свѣтило-то на Израиля,” подпаднахъ въ съмнѣнія. Пророци и апостоли въ Саксонско-то електорско владѣніе, както въ старо врѣме въ Іерусалимъ! “Това е важенъ въпросъ,” казалъ той; “и, както мірянинъ, азъ не могъ да го рѣшж. Азъ быхъ зель жезлъ-тъ си, и быхъ слѣзлъ отъ прѣстоль-тъ си, нежели да ся боріж съ Бога.”

Слѣдъ размышленіе, той далъ чрѣзъ свѣтници-тѣ си да ся разбере, че Виттембергъ е былъ довольно разбърканъ; че, вѣроятно, притезанія-та на Цвикаускы-тѣ людіе сж были едно діаволско искушеніе, и че най-добро-то было да ся оставятъ работы-тѣ да ся уталожатъ; но че, когато Негово Высочество ясно види каква е Божія-та воля, той нѣма да ся допыта до плоть и кръвь, но съ готовность ще прѣтърши всичко заради дѣло-то на истинж-тж.

Лутеръ ся научилъ въ Вартбургскж-тж кулж за вълненіе-то въ Виттембергскый-тъ